

De christen als leraar

Öğretmenlik kutsal bir meslektir. Lesgeven is een heilig beroep.

(Kemal Atatürk)

Een leraar dient mensen en beïnvloedt mensen. Als een leraar zich beschikbaar stelt voor God, dan dient en beïnvloedt God mensen door deze leraar en wordt het werk van de leraar een heilig beroep. Deze regels zijn geschreven voor leraren die dit willen.

Voorwaarden voor God om door mij te werken:

- Besluit om te vergeven
- Besluit om van iedereen te houden
- geen zonde tussen mij en Jezus
- Geloof: God weet alles, God is almachtig, God is liefde, God is hier nu.
- Ik sta hier nu namens de almachtige God, die nu door mij wil denken, liefhebben, spreken en handelen en die mij alles geeft wat ik daar nu voor nodig heb.

God is liefde. Hij wil ons en anderen door ons heen rijke gaven geven en ons alles geven wat we nodig hebben om dit te kunnen doen. Het is cruciaal voor ons leven en onze dienst als christenen dat onze relatie met God in orde is. Jezus zei: "Wie in Mij blijft en Ik in hem, draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen" (Johannes 15:5).

Voor Jezus is het heel belangrijk dat we vergeven. Als wij niet vergeven, vergeeft God ons ook niet (Mt 6,14) en verliezen we zelfs de vergeving die we al van God hebben ontvangen (Mt 18,21 - 35). Als mensen ons pijn hebben gedaan, kan het maanden of zelfs jaren duren voordat onze ziel daar vrede over heeft gevonden. In dit geval moeten we, elke keer als er wrok opkomt, vasthouden aan onze beslissing om te vergeven. Voor God is onze wilsbeslissing doorslaggevend.

God is liefde. Daarom scheiden we onszelf van God als we weigeren om van iemand te houden.

Zonde scheidt ons van God (Jesaja 59:1-2). Als we ontdekken dat we gezondigd hebben, moeten we ons onmiddellijk weer tot God wenden, ons van deze zonde afkeren en God om vergeving vragen en het offer van Jezus ervoor opeisen. Maar dit betekent ook dat we gestolen goederen moeten teruggeven en dingen recht moeten zetten waar we over anderen hebben gelogen.

Ons geloof berust niet op onze gevoelens, maar op de waarheid.

Liefde

In een tijd waarin liefde zeldzaam wordt, zijn leerlingen, ouders, collega's en meerderen hongerig naar liefde en erkenning. Dit is het moment waarop de liefde van God die we leven een doorslaand effect heeft.

God is liefde en wie in de liefde blijft, blijft in God en God blijft in hem. (1 Johannes 4:16)

Gods liefde is in onze harten uitgestort door de Heilige Geest (Romeinen 5:5). We hoeven het er alleen maar uit te laten. God zelf houdt van iedereen die ik nu ontmoet, Hij wil hen het beste geven en Hij houdt van hen door mij heen.

God geeft

- Liefde voor de studenten
- Liefde voor de ouders
- Liefde voor collega's
- Liefde voor schoolmanagement
- Liefde voor het schoolpersoneel
- Liefde voor het staatsbestuur
- Liefde voor mezelf.
- Liefde voor mijn werk

Leerlingen willen herkend worden, docenten moeten alle leerlingen bij naam kennen. Iemand die natuurkunde doceert met slechts 2 - 3 lessen per week kan wel 10 klassen hebben met elk 20 - 30 leerlingen met een lesverplichting van 20 lessen per week. Ik herinner me een schooljaar dat ik had met 140 leerlingen. Een ritueel aan het begin van de les hielp me: Ik begon de les met het opnemen van de presentielijst. Ik riep de namen van alle leerlingen in de klas om de beurt af. Elke leerling stond op en zei zijn naam. Elke leerling stond op en zei zijn naam, bijvoorbeeld "Jan". Ik keek hem aan en zei: "Dank je, Jan. Ga alsjeblieft zitten!" De leerling ging zitten en ik noteerde zijn aanwezigheid in mijn klassenlijst. Op deze manier zorgde ik ervoor dat ik elke leerling in elke les minstens één keer had gezien.

Een van mijn vrienden begon les te geven op een gymnasium. Een volwassen christen gaf hem het volgende advies: "Neem elk kind serieus, dat is de sleutel tot veel dingen."

Ik gaf leerlingen die zich hadden misdragen altijd de kans om iets ter verdediging te zeggen. Vaak vroeg ik de overtreder: "Als jij mij was, hoe zou je nu reageren?"

Voor de rapportkaarten aan het van het halfjaar en aan het einde van het schooljaar moest ik met de leerlingen bespreken welke cijfers ik hen zou geven. Ik zat aan een tafel buiten het klaslokaal naast de open deur van het klaslokaal en elke leerling zat om de beurt tegenover mij. Ik had mijn geplande cijfer voorbereid, maar ik begon het gesprek met de vraag: "Als je jezelf een cijfer zou geven voor het afgelopen semester of voor het afgelopen schooljaar, wat zou je dan een eerlijk cijfer vinden?". Ik was altijd erg verbaasd dat in de meeste gevallen het cijferniveau dat de leerling zag, ongeveer overeenkwam met wat ik had gezien. Ik sloeg leerlingen met slechte cijfers nooit in elkaar; ik probeerde ze aan te moedigen. Ik nam het leerlingen niet kwalijk als ze niet geïnteresseerd waren in het onderwerp dat ik onderwees, ik verwachtte alleen dat ze zich niet bemoeiden met leerlingen die wel wilden leren.

Gesprekken met de ouders van leerlingen waren voor veel van mijn collega's vaak een probleem. Voor het gesprek had ik voorbereid wat ik moest zeggen en dan stond ik open voor wat God in dat gesprek zou geven. Ik ging ervan uit dat Gods aanwezigheid en liefde nu aanwezig waren. Ik begon met de ouders te vragen wie ze zijn, hoe ze wonen, welke baan ze hebben en wat belangrijk voor hen is en wat hun doel is voor henzelf en voor hun kind. Is er iets dat ik zou moeten weten over hun kind om het recht te doen? Als blijkt dat de ouders zich erkend en serieus genomen voelen en dat we misschien wel (een deel van) dezelfde opvoedingsdoelen hebben, maakt dat het hele gesprek een stuk gemakkelijker.

God geeft ideeën. Op het gymnasium waar ik een aantal jaren heb gewerkt, was er aan het eind van elk schooljaar een projectweek en leerkrachten hadden elk een project om aan te bieden. Ik bood een project aan over het onderwerp "Japan". Er was een mediatechnicus op onze school. Ik had gehoord dat hij in zijn vrije tijd een karate dojo, een karateschool, runde. Ik vroeg hem of hij een presentatie kon geven over Japanse vechtsporten als onderdeel van de projectweek. Hij was erg blij met mijn interesse en gaf de lezing. Dit leidde tot een vriendschap waarin ik veel over karate leerde.

De conciërges en schoonmakers op onze school wisten heel goed dat ik niet op hen neerkeek, maar hen als gelijken zag en af en toe een vriendelijk woord voor hen had. Ik had mijn school niet nodig voor zelfpromotie en identiteit, want ik wist wie ik was en ik was er om mensen te dienen.

Ik vond het erg leuk om leraar te zijn. En de eerste gedachte die ik had als ik een nieuwe klas binnenkwam was: "Geweldig, een schoolklas!".

Wijsheid

"Door Hem (d.w.z. God) bent u in Christus Jezus, die ons door God gemaakt is tot

wijsheid, rechtvaardigheid, heiliging en verlossing" (1 Kor 1:30). Als Jezus in ons is, is wijsheid in eigen persoon in ons. Daarom kunnen we er vast op rekenen.

"Maar als iemand van u wijsheid mist, laat hij haar dan vragen aan God, die aan allen blijmoedig en onberispelijk geeft, en zij zal hem gegeven worden." (Jakobus 1:5 - 6)

God geeft

- Wijsheid om mezelf te organiseren
- Wijsheid dat ik begrijp wat ik moet onderwijzen
- Wijsheid om mijn materiaal zo te onderwijzen dat zoveel mogelijk studenten een kans van hebben om het te begrijpen.
- Wijsheid in het omgaan met het curriculum en onderwijsbeleid
- Wijsheid in de omgang met leerlingen
- Wijsheid om een leersfeer in de klas te creëren
- Wijsheid in de omgang met collega's, ouders en schoolleiding

Als natuurkundeleraar gaf ik les in een vak dat over het algemeen gerespecteerd werd, maar dat veel leerlingen een te grote uitdaging vonden omdat ze het grootste deel van de les niet begrepen. Dan bestaat het gevaar dat de lessen slechts 3 of 4 goede leerlingen dienen en dat de anderen de hoop hebben opgegeven. God bracht me op het idee om in elke les informatie te geven die zelfs de zwakste leerlingen kunnen begrijpen, zodat alle leerlingen in de klas tenminste weten waar het over gaat.

Formules moeten niet direct worden geïntroduceerd, maar er moet eerst een kwalitatief verband worden gegeven ("hoe meer"). Voor de wet van de zwaartekracht geldt dan: "Twee massa's trekken elkaar aan. Hoe dichter deze massa's bij elkaar zijn, hoe sterker de kracht tussen hen is; hoe verder ze uit elkaar zijn, hoe zwakker de aantrekkingskracht. Als de afstand tussen de massa's wordt verdubbeld, is slechts $\frac{1}{4}$ van de kracht effectief; als de afstand wordt verdrievoudigd, is slechts $\frac{1}{9}$ van de kracht effectief. Als de afstand wordt gehalveerd, is de kracht 4 keer zo sterk, bij een derde van de afstand is de kracht negen keer zo sterk. Dit kan dan beschreven worden met de formule $F = - \gamma \frac{m_1 m_2}{r^2}$."

Toen ik les gaf in mechanica, waarbij ik hefbomen, katrollen en andere apparaten gebruikte, gaf God me het idee om me niet te richten op de fysieke hoeveelheid werk, maar om eerst de hoeveelheid energie te introduceren, omdat werk alleen voorkomt in dit onderdeel van mechanica, maar energie een centrale grootheid is in de hele natuurwetenschappen en de fysieke hoeveelheid werk alleen de mechanische toevoer van energie betekent.

De overwinning van Jezus effectief maken

We leven in een wereld waar de machten van vernietiging steeds meer aan het werk zijn. Toch kunnen we ervan uitgaan dat, waar we ook zijn, ons bestaan de reddende aanwezigheid van Jezus mogelijk maakt.

"... want hij die in u is, is sterker dan hij die in de wereld is." (1 Johannes 4:4).

"Onderwerp jezelf aan God! Weersta de duivel, en hij zal van u vliden." (Jas 4:7)

"Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking of benauwdheid, vervolging, honger, naaktheid, gevaar of zwaard? ...Maar in al deze dingen overwinnen wij zeer door Hem die ons eens voor altijd heeft liefgehad." (Rom. 8, 35 - 37)

Wat er ook gebeurt, ons leven is in de machtige en liefdevolle hand van God en alles wat God in ons leven toelaat, moet ons daarom tot het beste dienen. In het bijzonder voor een christen die de verlossing door Jezus Christus in geloof heeft aanvaard, is de lichamelijke dood de doorgang naar een heerlijke hemelse gemeenschap met God en

de vervolmaakte broeders en zusters, een leven van vrede, liefde, licht en vreugde dat nooit zal eindigen en daarom mooier is dan alles wat we hier op aarde ervaren. En hij kan er zeker van zijn dat God ook zorgt voor al diegenen voor wie zijn dood een verlies is. Daarom hoeft een christen die God vreest niet bang te zijn voor alles wat hij hier op aarde tegenkomt.

In elke situatie kunnen we in stilte de krachtige naam van Jezus aanroepen en in stilte Zijn overwinning belijden.

We kunnen onze lege handen naar God uitstrekken zodat Hij ze kan vullen, vooral als het moeilijk wordt.

We kunnen voor God opkomen voor iedereen met wie we te maken hebben.

De plaatsvervangende verzoening is een krachtig middel: "Heer, ontferm U over mij!" of "Heer, ontferm U over ons!". De profeet Daniël, die zelf rechtvaardig was, stond onder de schuld van zijn volk dat gezondigd had. (Daniël 9) Wij plaatsen onszelf onder de schuld van anderen en vragen God om vergeving.

Voorop het gebied dat ons is toevertrouwd, bijvoorbeeld als klassenleraar of als de leraar die nu deze les moet geven, kunnen we heel duidelijk zijn en de autoriteit aannemen die aan ons is gedelegeerd en de nodige grenzen stellen.

Dankbaarheid

"Dank God de Vader altijd voor alles in de naam van onze Heer Jezus Christus!" (Ef. 5, 20)

Wij danken

- voor de schoonheid in ons leven en in ons beroep,
- voor alle hulp die we krijgen van dingen die we lezen, van collega's, van vrienden
- voor alle successen die we ervaren
- voor alle bemoediging en hulp van God en Zijn Geest
- voor alles wat we hebben geleerd
- voor alles wat moeilijk voor me is, omdat ik erop vertrouw dat God me hierin het beste zal geven en alle details van mijn situatie zo zal sturen dat ik een prachtige kans krijg om te groeien in vertrouwen in God en in mijn volwassenheid als mens.

Ik heb zelf zowel hele leuke als hele moeilijke situaties meegemaakt tijdens mijn lerarenopleiding en mijn werk als docent. Als natuurkundeleraar had ik meestal leerlingen in de puberteit. God heeft me veel geholpen. De moeder van een van mijn leerlingen, een psychologe met een praktijk voor kinderen en jongeren, vooral op school, begeleidde mij een aantal jaren als mentor. Ik had de kans om Turks te leren en Turkije te leren kennen en waarderen tijdens drie reizen van enkele weken, namelijk twee studiereizen en een privéreis, wat erg nuttig was bij het praten met Turkse leerlingen en ouders. Omdat ik pas op latere leeftijd leraar werd en pas 4 jaar na mijn 2e staatsexamen een vaste aanstelling kreeg, kon ik alleen leraar in loondienst worden in plaats van ambtenaar. Dit bood me het voordeel dat ik minder uren per week kon werken, omdat het volledige aantal uren te zwaar voor me zou zijn geweest. Van mijn moeder, die onderwijzeres was geweest op een basisschool, had ik de uitdrukking "Wat heb ik aan het beste pensioen als ik het niet meer meemaak?" geleerd. En toen God me in 2010 riep om voor Hem naar Thailand te gaan, was deze stap veel gemakkelijker.

ker dan wanneer ik ambtenaar was geweest.

Ik had mezelf in het verleden vaak als zwak ervaren. Dit bracht me ertoe om Gods hulp en Gods kracht te zoeken en mijn lege handen naar Hem uit te strekken. Het maakte het voor mij relatief gemakkelijk om mezelf eenvoudigweg aan God te geven en me aan Hem over te geven.

Ik heb tijden meegemaakt waarin ik me buitenspel gezet voelde, aan de kant gezet, waarin ik moest leren om het zonder de eer van mensen te doen. Dit bleek achteraf een grote hulp te zijn, omdat deze tijden betekenden dat ik niet langer de eer en erkenning van mensen nodig had en zocht en dus vrij was om de wil van God te leven.

Moeilijkheden en mislukkingen op mijn pad brachten me ertoe om te bidden: "Heer, ik heb U echt nodig." God gebruikte juist deze situaties om me stabiel en standvastig te maken en me op de lange duur niet te laten ontmoedigen door moeilijkheden. Ik groeide heel beheerst, vriendelijk en behulpzaam op. Maar ik heb ervaren dat de liefde die God geeft veel meer en veel groter is dan alles wat ik uit mezelf kan voortbrengen. Vergeving tegenover een echte vijand die ons ernstige schade heeft berokkend is uiteindelijk alleen mogelijk op deze basis. Jezus werkelijk volgen door alles heen werkt alleen als Jezus het onmogelijke in ons mogelijk maakt. En dan is het niet langer een heldendaad, maar een geschenk dat we ontvangen.

Over de auteur

Na meer dan 13 jaar studie (natuurkunde, wiskunde en islamitische studies, afstudeerscriptie astrofysica, doctoraalscriptie atmosferische fysica) en onderzoek op het gebied van atmosferische fysica en chemie en 2 jaar als verkoopingenieur, besloot ik op 42-jarige leeftijd om leraar te worden, omdat ik mensen wilde dienen en beïnvloeden in mijn beroep. Om dit te kunnen doen, moest ik opnieuw studeren aan de universiteit voor mijn 1e staatsexamen en voor het uitbreidingsexamen in geschiedenis en vervolgens mijn 2e staatsexamen afleggen tijdens mijn stage op school. Daarna gaf ik tot 2010 natuurkunde, wiskunde en geschiedenis aan middelbare scholen in Hessen. Gedurende deze tijd heb ik ook een aantal trainingen voor leraren gegeven. Tijdens mijn dienstitijd als zendeling in Thailand heb ik samen met mijn vrouw op verzoek van de directrice 2 jaar Engelse les gegeven op onze plaatselijke basisschool.

Dr. Reiner Hennig(henniglumsum@yahoo.com), 15. 9. 2025